

inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive Næring.

§ 18.

De nærmere Forskrifter vedrørende Gennemførelsen af denne Lov fastsættes afministeren.

§ 19.

Alle ved Gennemførelsen af nærværende Lov medvirkende har Tavshedspligt vedrørende de Formueforhold m. v., der herved kommer til deres Kundskab.

§ 20.

Denne Lov træder straks i Kraft.
Loven gælder ikke for Færøerne.

III A.

Bemærkninger til Udkast til Forslag om Rentelettelse m. v.

Nedgangen i Landbrugets Konjunkturer har, som nævnt, allerede medført, at betydelige Gældsbeløb nu har mistet deres Sikkerhed. Forsaavidt Landbrugets Forhold ikke væsentlig bedres, saaledes at Forrentningsevnen kommer til at svare til Ejendommenes nuværende Handelsværdi, vil en Afvikling ikke blot af den Gæld, som ligger over Handelsværdien, men af hele den Gæld, som ligger over, hvad Ejendommen kan forrente, meget hurtigt vise sig uundgaelig. En saadan Gældsafvikling vil under de foreliggende Forhold, hvor Landbruget næppe er i Stand til at forrente mere end 70, à 75 pCt. af den nuværende Handelsværdi, tage et Omfang, der vil indebære en alvorlig Trusel for en Række Banker og Sparekasser, som direkte — gennem egne Udlaan til Landbrugere — og indirekte — gennem Laan til Landbrugets Leverandører — vilde blive ramt af Afviklingen. Det maa antages, at ca. en Femtedel af Landbrugets faste og løse Gæld ligger udenfor den nuværende Forrentningsevne, og at de Summer, som vilde blive ramt af en af de øjeblikkelige Forhold bestemt og til Bunds gaaende Gældsnedskrivning, vilde komme til at omfatte mindst 800 Mill. Kr. Selv om en Del af denne Gæld maa antages at være af privat Karakter (Sælgerprioriteter m. v.), maatte Hovedparten af en saadan Afskrivning sikkert foregaa over Pengeinstitutterne. Det skal i denne Forbindelse nævnes, at Betalingshenstandsloven har bidraget til at forskyde Sikkerheden af de Aktiver, hvori Pengeinstitutter har sekundær Panteret. Endvidere skal anføres, at den Sikkerhed for Tilgodehavender i Farezonen, som Pengeinstitutterne maatte have i Form af Kaution, under en omfattende Afvikling næppe vil vise sig at svare til de Forventninger, der næredes, da de paagældende Laan blev stiftet. I mange Tilfælde og særlig i visse Egne af Landet vilde en saadan til Bunds gaaende Gældsnedskrivning kunne ramme selv Kreditforeningslaan. Derved vilde Usikkerheden forplante sig til Obligationsmarkedet og reducere Værdien af Obligationsbeholdninger i Banker og Sparekasser. Under den Sammenhæng, der er i hele Landets Pengevæsen, vilde Banker og Sparekasser ved en almindelig og hurtig Gældsnedskrivning direkte og indirekte være truede af betydelige Tab, som til Dels maatte overføres til Indskyderne.